

Република Србија
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ
К бр. 32/19
Дана 08.4.2020. године
В а љ е в о

У И М Е Н А Р О Д А

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу судије др Драгана Обрадовића, председника већа и судија поротника Љиљане Прерадовић и Јасминке Лазић, чланова већа, са записничарем Габријелом Матић, у кривичном предмету против опт. А.А. из Б., територија града Ваљево, због кривичног дела силовање у покушају из чл. 178 ст. 1 КЗ, у вези са чл. 30 КЗ, по оптужници ВЈТ Ваљево Кт бр. 184/19 од 25.10.2019. године, по одржаном усменом главном претресу дана 08.4.2020. са ког је била искључена јавност, у присуству заменика ВЈТ Ваљево Небојше Јанковића, оптуженог и његовог браниоца адв. Б.Б., донео је једногласно, а дана 16.4.2019. јавно објавио:

П Р Е С У Д У

Опт. А.А. ЈМБГ ..., звани „...“, од оца Б. и мајке П., девојачки М., рођен у Б., територија града Ваљево, са пријављеним пребивалиштем у Ваљево, ул. В.Т.бр. ... и боравиштем у селу Б., рођен .... године, држављанин Републике Србије, по занимању пољопривредник, удовац, отац једног пунолетног детета, писмен, са завршеном основном школом, запослен са просечним месечним примањима од 10.000 до 15.000 динара, поседује кућу у селу Б. површине од око 60 m², сувласник на непокретности у КО Б. са уделом 1/2, неосуђиван, против њега се не води поступак због другог кривичног дела, налази се у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Ваљево Кпп бр. 21/19 од 18.8.2019. године

К Р И В   Ј Е

Због тога што је:

Дана 16.8.2019. године, око 17:00 часова у селу Б., способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, покушао да употребом силе принуди опт. ВВ из Б. на обљубу, у циљу задовољења свог полног нагона, чега је био свестан и што је и хтео, тако што је знајући да брат и родитељи оштећене тада нису у домаћинству, ушао у шталу у економском делу дворишта породичног домаћинства оштећене В.В., у којој се оштећена тада налазила хранећи краве, обраћајући јој се речима: „Волим те, свиђаш ми се, не могу без тебе, морамо да поразговарамо“, па када му је оштећена изричито

рекла да не жели ништа да прича и да изађе из штале, оптужени јој је пришао и ухватио јој обе руке у пределу надлактица и док је оштећена викала, дозивала у помоћ и одгуривала га, физичком силом ју је одгурао до сена, где ју је оборио на леђа и легао преко ње, стежући је руком за врат како би је спречио да дозива у помоћ, при чему јој је у истом циљу стављао руку на уста и гурао прсте у уста, па је оштећена у страху да ће се угушити молила оптуженог да је не убије и да ће престати да виче и дозива у помоћ, да би у моменту када је оптужени за тренутак попустио стисак успела да се извуче и побегне кроз отвор за избацивање стајског ђубрива, али ју је оптужени појурио и пролазећи кроз исти отвор сустигао код дворишне капије сеоског домаћинства, и поново стегао преко руку и тела, гурајући јој своје прсте у уста како би је спречио да дозива у помоћ, а потом је одвукао у шуму која се налази поред сеоског пута, где ју је оборио на леђа на земљу, и легао преко ње хватајући је за груди, бедра и друге делове тела, док је другом руком стискао оштећену преко уста и носа како би је онемогућио да дозива у помоћ и запомаже, настављајући са покушајима да савлада отпор оштећене, али је ошт. настављала да га одгурује и дозива у помоћ па су у том тренутку у близину шуме дошле Г.Г. и Д.Д. које су чуле запомагање и позиве оштећене у помоћ, којом приликом је Д.Д. повикала на оптуженог, који се затим подигао са оштећене и удаљио са лица места у шуму, тако да започето дело није довршио, при чему је оптужени био свестан забрањености свог поступања,

– чиме је учинио кривично дело силовање у покушају из чл. 178 ст. 1 КЗ, у вези са чл. 30 КЗ,

Па га суд применом наведених законских прописа и одредби чл. 4, 42-45 и 54 КЗ и чл. 63 ст. 1 КЗ и чл. 424 ЗКП

О С У Ђ У Ј Е

на **КАЗНУ ЗАТВОРА** у трајању од **5 (пет) година**, коју ће издржати по правноснажности пресуде.

Оптуженом се у изречену казну урачунава време од лишења слободe и проведено у притвору од 17.8.2019. године, па до упућивања оптуженог на издржавање казне али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у наведеној пресуди.

II

Ради остваривања имовинскоправног захтева оштећена се упућује на парнични поступак.

III

На основу чл. 87 КЗ према опт. А.А. се изриче мера безбедности одузимања предмета, па се од њега одузима један мобилни телефон црне боје марке „Nokia”, ИМЕИ бројева ... и ..., са две СИМ картице бројева ... и ... , који је био као предмет употребљен за извршење кривичног дела.

IV

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ оптужени да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 772.578,96 динара, од ког износа су трошкови истраге у ВЈТ Ваљево 321.625,75

динара, а трошкови суда у износу од 450.953,21 динар, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ оптужени да плати на име паушала износ од 20.000,00 динара у корист буџетских средстава суда у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Образложење

Више јавно тужилаштво у Ваљево поднело је овом суду оптужницу Кт бр. 184/19 од 25.10.2019. године против оптуженог А.А. из Ваљева, због кривичног дела силовање у покушају из чл. 178 ст. 1 КЗ, у вези са чл. 30 КЗ. Заменик ВЈТ Ваљево Небојша Јанковић остао је до завршетка главног претреса при тако поднетој оптужници и у завршној речи предложио је да суд оптуженог огласи кривим и осуди на казну затвора у трајању од 5 (пет) година.

Ошт. В.В. се преко свог пуномоћника и лично придружила кривичном гоњењу против оптуженог. Поставила је имовинскоправни захтев према оптуженом и током поступка предлог за издавање привремене мере забране отуђења непокретности које се воде на оптуженог.

По закљученом јавном и главном претресу, оценом навода оптужбе и одбране и оценом осталих изведених доказа у смислу чл. 16 и 419 ЗКП суд је утврдио следеће чињенично стање:

Опт. А.А. је рођен .... године, живи сам у својој породичној кући у селу Б., удовац је и отац једног пунолетног детета. Сувласник је са уделом од 1/2 на непокретностима у КО Б. и егзистира од бављења пољопривредом. Оптужени живи у близини куће оштећене, познаје оштећену и њену породицу дужи низ година, зна ко су чланови њене уже и шире породице који ту живе, повремено одлази код њих, са њеном породицом је био у добрим односима и повремено обављао пољопривредне послове за оца оштећене. У време критичног догађаја био је тежак око 90 kg, а висок око 170 cm.

Оштећена живи у породичном домаћинству са родитељима, старијим братом, бабом и дедом по оцу, у селу Б., рођена је .... године. Студира Медицински факултет у Новом Саду – здравствена нега – дипломирана медицинска сестра, где је на IV години факултета. Станује приватно у Новом Саду, кући долази сваке 2-3 недеље. Деда је непокретан, а баба има 78-79 година, покретна је, физички је окретна, способна жена. Оштећена је висока 162 cm, а у време извршења кривичног дела на њену штету била је тешка око 55 kg. Њихово домаћинство је ограђено жичаном оградом. У близини њихове куће, налази се кућа у којој живи непокретна жена Ђ.Ђ., коју свакодневно обилази рођак из Ваљева који јој доноси потрепштине.

Оптужени је понекад доносио породици оштећене мед, који није хтео да наплати, па му је мајка оштећене у тим ситуацијама давала нешто од њихових производа – кајмак, пилиће. Он је и 03.8.2019. године оштећеној и њеној породици донео теглу меда коју јој је дао код излазне капије, код гараже и тада се видео са оштећеном.

Оптужени је са оштећеном пре критичног догађаја остваривао телефонску комуникацију у виду СМС порука, у периоду од 17.8.2018. до 17.8.2019. године, од

чега је одлазна комуникација од оптуженог према оштећеној остварена у 462 случаја, док је у супротном смеру комуникација остварена 230 пута.

Дана 16.8.2019. године родитељи оштећене су били у селу Гола Глава на сахрани њене бабе по мајци, њен брат је радио у сеоској продавници, док је она била на породичном имању у селу Б. и обављала пољопривредне послове. Оптужени је знао да су родитељи оштећене одсутни од куће, као и њен брат који је у то време радио у продавници, с обзиром да је тог дана у поподневним часовима био у продавници коју држи брат оштећене, и да је у кући непокретни деда оштећене. У то време ни баба оштећене није била код куће, већ у комшилуку. Оптужени је тог дана око 17 часова дошао до домаћинства породице М., ушао у шталу у економском делу дворишта породичног домаћинства оштећене В.В., у којој се оштећена тада налазила хранећи краве и покушао је да употребом силе принуди оштећену на обљубу, у циљу задовољења свог полног нагона, обраћајући јој се речима: „Волим те, свиђаш ми се, не могу без тебе, морамо да поразговарамо“. Када му је оштећена изричито рекла да не жели ништа да прича и да изађе из штале, оптужени јој је пришао и ухватио је за обе руке у пределу надлактица и док је оштећена викала, дозивала у помоћ и одгуривала га, физичком силом је одгурао до сена, где ју је оборио и легао преко ње стежући је руком за врат како би је спречио да дозива у помоћ, при чему јој је у истом циљу стављао руку на уста и гурао прсте у уста. Оштећена је у страху да ће се угушити молила оптуженог да је не убије, да ће престати да виче и дозива у помоћ, па је у моменту када је стисак оптуженог за тренутак попустио успела да се извуче и побегне кроз отвор за избацивање стајског ђубрива. Оптужени ју је пожурио пролазећи кроз исти отвор, сустигао ју је код дворишне капије сеоског домаћинства и поново стегао преко руку и тела, гурајући јој своје прсте у уста како би је спречио да дозива у помоћ. Потом је одвукао оштећену у шуму која се налази поред сеоског пута, оборио је на земљу и легао преко ње, хватајући је за груди, бедра и друге делове тела, а другом руком је стискао оштећену преко уста и носа како би је онемогућио да дозива у помоћ и запомаже. Пошто је оштећена настављала да пружа отпор, да га гура од себе и дозива у помоћ, њене позиве у помоћ и јауке прва је чула малолетна Е.Е., кћерка Г.Г. која је у том моменту била са својом свекрвом Д.Д. и комшиницом у дворишту, па им је то рекла. Ове две жене су након тога пошле према месту одакле су се чули јауци и позиви у помоћ оштећене и у близини шуме, недалеко од пута уочиле су оштећену како лежи на земљи и оптуженог који је био изнад ње, којом приликом је Д.Д. повикала на оптуженог. После тога оптужени се подигао са оштећене и удаљио према шуми, Д.Д. је оштећену одвела кући и позвала њеног брата да дође кући, а Г.Г. је прво отишла до своје куће због детета које је било узнемирено, па се потом вратила код оштећене. Након критичног догађаја, после позива Д.Д. брат оштећене је дошао кући, позвао полицију и пријавио догађај.

Те вечери полиција је дошла на лице места и обавила увиђај. Оштећена је исте вечери прегледана у Ургентном центру ОБ Ваљево од стране лекара Одељења за пријем и збрињавање ургентних стања, где су јој констатоване повреде по лицу и телу. Такође, прегледана је и у специјалистичкој Психијатријској амбуланти ОБ Ваљево. Када је те вечери полиција дошла код њега кући, оптужени је успео да попије малу количину пестицида „Креозан“. Због тога је одведен у Ургентни центар ради пружања помоћи, где је искористио погодан тренутак када је остао сам у просторији и побегао кроз прозор Ургентног центра. За њим је била покренута потрага одмах и он је после неког времена исте ноћи пронађен у Ваљеву. Оптужени је до сада неосуђиван.

Овакво чињенично стање суд је утврдио делимично на основу одбране оптуженог, на основу исказа ошт. В.В., испитане у својству сведока и на основу исказа сведока Г.Г. и Д.Д. датих током истраге у ВЈТ Ваљево и на главном претресу, као и на основу писаних доказа, и то: Записника о увиђају места догађаја ПУ ОКП Ваљево КУ-446/19 од 16.8.2019. године; Криминалистичко-форензичке документације ПУ ОКП Ваљево Ув бр. 1111/19 и Ув бр. 1112/19 од 16.8.2019. године са извештајима о форензичком прегледу лица места ДД 425005/2019 и КТ 701-1112/2019 од 16.8.2019. године, ЦД-а који се односи на покушај силовања В.В., а који је достављен дана 23.01.2020. године председнику већа - судији од стране службених лица ПУ Ваљево ОКП; Специјалистичког извештаја ОБ Ваљево на име В.В. од 16.8.2019. године под бројем протокола 8-26010/2019, специјалистичког извештаја Психијатријске амбуланте ОБ Ваљево на име В.В. од 16.8.2019, специјалистичког извештаја ОБ Ваљево на име А.А. под бројем протокола 8-26041/2019 од 17.8.2019, специјалистичког извештаја ОБ Ваљево на име А.А. под бројем протокола 8-26022/2019 од 16.8.2019. године; Службене белешке Кт бр. 184/19 о увиђају на покретној ствари ВЈТ Ваљево од 19.8.2019. године; Криминалистичко-форензичке документације ПУ ОКП Ваљево Ув бр. 1118/19 од 19.8.2019. године са извештајем КТ 701-1118/2019 од 19.8.2019. године и фотодокументацијом; Дописа ПУ ОКП Ваљево КУ-116/19 од 26.8.2019. године са ЦД-ом који садржи листинг остварене телефонске комуникације између опт. А.А. и ошт В.В., са графичким приказом остварених позива и СМС порука између оптуженог и оштећене; Налаза и мишљења комисије вештака проф. др сци мед. Снежане Марјановић, спец. нуропсихијатра др Јасмине Пашић и спец. медицинске психологије Наде Илић од 16.10.2019. године и усменог налаза и мишљења поменуте комисије вештака од 13.02.2020. године; Налаза и мишљења судског вештака ортопеда др Владимира Срећковића од 30.8.2019. године и усменог налаза и мишљења овог вештака од 11.3.2020. године; Извода из КЕ за опт. А.А.

У овој кривично-правној ствари на несумњив начин је утврђено: где и са ким живе оптужени и оштећена, да се познају од раније и одакле се познају – комшије су, да су били у добрим односима, разговарали, да су се сретали понекад када је оптужени повремено долазио код оштећене кући и да је он повремено помагао оцу оштећене у пољопривредним пословима; да је оптуженом било познато ко све живи у породичном домаћинству оштећене – родитељи и брат, баба и деда који је непокретан, да им је оптужени повремено доносио мед, па и 3.8.2019. године када је оштећеној дао теглу меда, да је током новембра 2018. године једанпут возио оштећену до аутобуске станице у Ваљево када је путовала за Нови Сад што су знали и њени родитељи, да том приликом није био агресиван према њој, нити је било када пре критичног догађаја покушао макар да је пољуби, да су пре 16.8.2019. године оптужени и оштећена размењивали телефонске поруке у дужем периоду, да је оптужени започео ту комуникацију и да му је оштећена одговарала порукама на његове поруке; да је осим размене порука комуникација између оптуженог и оштећене до критичног догађаја била искључиво вербалне природе, без било каквог физичког контакта, њихове међусобне физичке карактеристике у погледу висине и тежине, како је ограђено двориште породице оштећене и ко је најближи сусед – Ћ.Ћ.

Такође, на несумњив начин је утврђено да је оптужени дана 16.8.2019. године дошао око 17 часова до породичног домаћинства породице М., знајући да родитељи и брат оштећене нису код куће – родитељи због смртног случаја у породици, а брат зато што је радио, да је њен деда непокретан а баба покретна, да је оштећену затекао у штали, где очевидаца догађаја није било, да је прво дошло до кратког разговора, да је у једном моменту оштећена изашла из штале испред оптуженог кроз отвор за

избацивање стајског ђубрива на задњој страни штале и да је оптужени изашао за њом кроз исти отвор, да није било очевидаца догађаја који се потом дешавао на путу испред дворишта оштећене све док се у близини места у шуми где су били оптужени и оштећена на земљи нису појавиле сведокиње Г.Г. и Д.Д., које су претходно биле у дворишту сведока Г.Г. и због чега су се оне појавиле на том месту – чуле од Г.Г. малолетне кћерке да оштећена јауче и дозива у помоћ, па су пошле према месту одакле су се јауци чули, да су и саме чуле те јауке, шта су и одакле уочиле и предузеле – са пута који води према њиховим кућама у шуми уочиле оштећену која је лежала на земљи и оптуженог који је био на њој, па је на њихову појаву и повике сведока Д.Д. оптужени устао са оштећене и удаљио се у правцу шуме, као и даљи ток догађаја тог дана – сведок Д.Д. је оштећену одвела до куће и обавестила њеног брата о догађају и рекла му да је: „В.В. напао горњански ован“ – Горњански је назив засеока у којем живи оптужени.

На несумњив начин утврђено је ко је пријавио догађај полицији – брат оштећене после доласка кући и сазнања шта се десило, да је полиција исте вечери излазила на лице места у село Б., где је обављен увиђај и сачињена фотодокументација на основу које се утврђује ближи изглед лица места – како у штали, отвора на задњој страни штале, дела дворишта породице М., тако и дела где се на почетку шуме десио у континуитету други део истог догађаја; да је оштећена у пратњи оца и полиције одведена на преглед у Ургентни центар ОБ Ваљево, како је оштећена била обучена у време критичног догађаја – на исти начин као у полицији те вечери, да је полиција оптуженог после наведеног догађаја пронашла увече код куће и да он није хтео да пође са њима па је попио малу количину „Креозана“, због чега је био одведен у Ургентни центар ОБ Ваљево, одакле је побегао, искористивши тренутак када је остао сам у просторији, да је исте ноћи после потраге пронађен и лишен слободе од стране припадника полиције у Ваљево.

Осим тога, утврђено је и да су приликом прегледа оштећене дана 16.8.2019. године од стране ординирајућег лекара код ње констатоване одређене повреде на лицу и телу – као и ближа локација тих повреда. На основу извода из КЕ утврђено је да је оптужени до сада неосуђиван.

У том делу чињенично стање је на несумњив начин утврђено на основу одбране оптуженог, исказа оштећене В.В. саслушане у својству сведока, исказа сведокиња Г.Г. и Д.Д., као и на основу писаних доказа и то: Записника о увиђају места догађаја ПУ ОКП Ваљево КУ-446/19 од 16.8.2019. године; Криминалистичко-форензичке документације ПУ ОКП Ваљево Ув бр. 1111/19 и Ув бр. 1112/19 од 16.8.2019. године са извештајима о форензичком прегледу лица места ДД 425005/2019 и КТ 701-1112/2019 од 16.8.2019. године; Специјалистичког извештаја ОБ Ваљево на име В.В. од 16.8.2019. године под бројем протокола 8-26010/2019, специјалистичког извештаја Психијатријске амбуланте ОБ Ваљево на име В.В. од 16.8.2019, специјалистичког извештаја ОБ Ваљево на име А.А. под бројем протокола 8-26041/2019 од 17.8.2019, специјалистичког извештаја ОБ Ваљево на име А.А. под бројем протокола 8-26022/2019 од 16.8.2019. године; Дописа ПУ ОКП Ваљево КУ-116/19 од 26.8.2019. године са ЦД-ом који садржи листинг остварене телефонске комуникације између опт. А.А. и ошт. В.В., са графичким приказом остварених позива и СМС порука између оптуженог и оштећене; ЦД-а који се односи на покушај силовања В.В., а који је достављен дана 23.01.2020. године председнику већа судији од стране службених лица ПУ Ваљево ОКП и извода из КЕ за опт.А.А.

У том делу сви изведени докази чине једну јединствену и непротивуречну целину, па им је суд поклатио веру у целости.

У овој кривичноправној ствари спорно је шта се десило између оптуженог и оштећене 16.8.2019. године осим разговора у штали оштећене, те да ли је због последица тог сусрета оптужени задобио неке повреде због којих се јављао лекарима различитих специјалности.

Приликом доношења одлуке о овим спорним чињеницама суд је своју одлуку темељио на следећим правно релевантним чињеницама и закључцима:

Опт. А.А. је у својој одбрани током истраге негирао извршење кривичног дела које му је стављено на терет. Навео је да је са оштећеном дуже од годину дана повремено био у телефонској комуникацији, с времена на време јој пошаље поруку емотивне природе, јер му се она свиђа, а и она му је на ове поруке одговарала и слала му поруке, које међусобне поруке је и показао заменику тужиоца, да има мобилни телефон марке „Nokia” тел. броја ... и број ..., а оштећена број .... Пошто му до 16.8.2019. године оштећена није одговорила на његову СМС поруку коју је можда послао још у четвртак, није је звао телефоном већ је из своје куће у Б. пешице дошао до њене куће. Оштећену је затекао у штали, рекао јој нешто у стилу „зашто се не јављаш на поруке“, с' тим да му је она претходно рекла: „откуд ти“, рекао јој је: „дошао сам да причамо“, на шта је она одговорила: „пусти ме, викаћу“. Није је хватао за руке, није је оборио у сено у штали, већ је она сама дошла до сена и села. Дозволио је могућност да ју је док је седела ухватио за руку али без примене силе, да је она тада устала, да је није спречавао, да је изашла кроз шубер – отвор за избацивање стајског ђубрива. Претпоставља да је изашла кроз овај шубер зато што ја он стајао између ње и врата од штале. Док је била у штали оштећена није викала. Није приметио да јој је спала папуча док је излазила кроз шубер, а одмах за њом је и он прошао кроз исти шубер и пошао за њом, није трчао за њом, рекао јој је „немој викати“, зато што је када је изашла из штале почела да виче, али не зна шта је викала. Сустигао је оштећену на путу, говорио јој да не виче и можда јој тада ставио руку преко уста, видео је да јој је коса пала преко уста. Не би требало да ју је тада хватао за руке, сигуран је да је није пипао по телу, осим да ју је можда случајно додирнуо када јој је померао косу са уста. Присетио се да јој је стављао руку на уста да не виче, а не сећа се шта је викала. Поред пута на коме су се нашли налази се и шума, није вукао оштећену у шуму већ је она сама, заједно са њим, без примене силе ушла у шуму у дубину од око 2m поред пута, где је сама села на тло, а он поред ње, али без физичког контакта са њом. Оштећена у шуми није викала, а он је није хватао по рукама и телу, нити је ту намеру имао. Тада су дошле Д.Д. и Г.Г., које му ништа нису рекле, не зна да ли су нешто рекле оштећеној. Када их је приметио окренуо се и отишао путем којим је и дошао, с' тим да се није сакривао иза дрвета када су се појавиле Д.Д. и Г.Г., већ се вратио кроз шуму, да не мора да прође поред ових жена. Касније је из шуме изашао на пут и кренуо ка кући. Негирао је да је покушао да силује оштећену тога дана. Није се свлачио, нити је покушао са себе да скине било који део одеће, није покушавао да свуче оштећену, није је додиривао по интимним деловима тела, једино што јој је ставио руку на уста да не виче али и уједно да јој склони косу која јој је упала у уста. Већ у штали, а потом и на путу и у шуми јасно јој је рекао да није дошао са намером да је повреди, и да је воли. Од момента када је ушао у шталу, па до момента када су се појавиле Д.Д. и Г.Г. није могло да прође више од десет минута. Одговарајући на питања свог браниоца, навео је у својој одбрани током истраге да је у шуми оштећена почела да виче и тада јој је стављао руку на уста и говорио да не виче, рекао јој је „нећу ти ништа“, „нећу те ни

повредити“, али је она настављала да виче, па јој је због тога стављао руку на уста. Тада су се појавиле Д.Д. и Г.Г.

На главном претресу оптужени је остао при одбрани из истраге с' тим да је допунио одбрану наводећи да је имао повреду када га је оштећена вилама ударила у главу у пределу чела са десне стране изнад десне обрве према косматом делу главе, ближе средишњој линији, у наставку изнад носа. Повреда је била у виду малог црвенила, расцепа као да му је згуљена кожа отприлике 2-3 cm дужине, није крварила. Ту повреду задобио је тако што је оштећена од себе одгурнула виле са којима је радила и које је држала усправно испред себе када је ушао у шталу. Она није одбацила нити замахивала са вилама и дрвена дршка од вила га је ударила у пределу главе када је одгурнула виле од себе, што се дешава у моменту када га је питала: „Што сте дошли?“, и када јој је одговорио: „Дошао сам само да попричамо“, па је она гурнула виле од себе према њему. Није рекао лекару за ову повреду, а лекар је исту могао да види, али му та повреда није била битна јер су хтели да га пошаљу за Београд због тога што је прогутао „Креозан“.

Осим тога имао је још једну повреду у пределу главе десно од ове повреде, када га је оштећена ударила песницом, после претходне повреде коју му је нанела вилама, која повреда објективно није могла да се види. Изјаснио се да га о његовим повредама нико није питао током истраге и да о томе није директно говорио у својој одбрани, а да мисли да је питао оштећену за ударац који му је задала, нити да је то ушло у записник када је оштећена била на саслушању. Негирао је да је знао да баба по оцу ошт. В.В. дана 16.8.2019. године у поподневним часовима није код куће. Није спорио да га је отац оштећене звао можда 2-3 пута са њеног телефона, али да му њен отац никада није слао поруке са њеног телефона.

Суд није поклатио веру одбрани оптуженог налазећи да је његова одбрана остала усамљена, супротна изведеним доказима и сама себи, у појединим детаљима недоследна и противречна, дата циљано у правцу избегавања кривице за кривично дело за које је оптужен и за било које друго кривично дело, о чему ће бити речи у даљем образложењу детаљно, а притом је остала непотврђена било којим другим изведеним доказом.

Насупрот такве одбране оптуженог стоје искази:

Оштећене В.В. испитане у својству сведока која је током истраге навела да је дана 16.8.2019. године, око 17 часова била сама у штали, држала виле са сеном у руци да нахрани стоку када се у штали одједном чуо неки звук „буп“, окренула се и видела оптуженог који је потрчао ка њој и обратио јој се речима: „Волим те, свиђаш ми се, не могу без тебе, морамо да поразговарамо“, на шта му је рекла да са њим не жели ништа да прича и да одмах изађе напоље из штале. Рекао је да неће да изађе, па га је одгурнула вилама. Пришао јој је, рукама је ухватио за обе руке у пределу надлактица и гурао је према делу штале где се налази сено. Уплашила се, почела да виче и дозива у помоћ, а истовремено и да га гура од себе рукама колико је могла, свом снагом, иако је он физички јачи од ње. Није успела да се ослободи, па ју је оптужени физичком силом оборио у сено и својим телом легао преко ње. Све време је вриштала и дозивала у помоћ, а оптужени је у једном тренутку својом левом руком ухватио обе њене руке и тако је онемогућио да га одгурне од себе, потом ју је десном руком најпре ухватио за врат и стиснуо снажно неколико пута, а онда је десном руком у једном тренутку покушао да јој затвори уста тако што јој је гурнуо два прста и већи део косе у уста,

осетила је да су му руке мирисале на нафту. Све време му је пружала отпор да се ослободи примене његове силе у пределу врата, јер је мислила да ће да се угуши и изгуби дах. Ни једног тренутка није престајала да му пружа отпор. Када је после неког времена извадио прсте из њених уста, молила га је да је пусти, рекавши му да ће престати да виче и дозива у помоћ, само да је не убије, јер је осетила изузетно јако гушење. У једном тренутку док му се обраћала са молбом да је пусти, учинило јој се да он полако попушта са притиском на њу, па се и даље уплашена досетила да му каже да жели са њим да поразговара. Након тога он је престао да је притиска својим телом, што је искористила и извукла се некако у страну, успела да се извуче и побегне кроз тзв. отвор за избацивање стајског ђубрива – „шубер“.

Кроз шубер је прошла целим телом, али ју је оптужени појурио, сустигао и ухватио снажно за леву ногу и тада је поново почела да дозива у помоћ, да виче, вришти, покушавајући све време да се ослободи и некако извуче ногу из његовог стиска. У једном тренутку успела је да се ослободи, уморна је и потрчала ка дворишној капији како би изашла на пут и побегла према кући првих комшија Г. У бегу јој је најпре испала једна папуча коју је имала на ногама, а потом и друга. Дотрчала је до своје дворишне капије и док је исту отварала како би изашла на пут оптужени ју је сустигао, пришао јој са леђа, стегао преко руку и тела својим рукама и покушавао да јој стави његове прсте у уста како не би вриштала и дозивала у помоћ. Одвукао ју је у шуму преко пута, на удаљеност 10 метара од њене куће. Док ју је употребом силе вукао у шуму по грању и лишћу, успевала је да дозива у помоћ и запомаже, а он јој се тихим гласом, кроз зубе обраћао говорећи јој да престане да виче и да ућути. Када је њу оборио на земљу и када се нашла на десном боку, он је, не пуштајући је, легао преко ње, док је покушавала да га одгурне од себе. У томе није успевала, а оптужени је наставио да је рукама хвата за руке, груди, бедра, као и по другим деловима тела. У једном тренутку стискао ју је и у пределу носа, како би јој затворио нос да не дозива у помоћ и не вришти. Када је осетила јак бол и на кратко исцрпљена престала да виче, оптужени је дохватио прамен њене косе и наставио да га стиска, гурајући јој косу у усну дупљу.

Цео догађај од уласка оптуженог у шталу и у шуми трајао је, по њеној процени, неких 15 минута, док се све то дешавало у једном тренутку чула је дечије гласове, није могла да разазна шта причају, убрзо су се након тога у близини појавиле Г.Г. и Д.Д., које су чуле њено запомагање и позиве у помоћ, за које време је оптужени својим телом био преко њеног тела што су ове жене виделе и Д.Д. је почела да виче на оптуженог говорећи му: „Пусти је, остави је на миру, хоћеш да силујеш дете од двадесет година?!“. Оптужени је тада устао са ње и удаљио се иза једног дрвета, а она се придигла у седећи положај, јер се налазила на боку када ју је оборио у шуми. Све време је плакала, осећала велики страх, била у шоку, јер је од почетка схватила да оптужени жели да је сексуално напаствује – силује.

Оштећена је при таквом исказу остала и на главном претресу, с' тим да је допунила исказ наводећи да је оптужени могао да знао да њена баба по оцу тог дана у то време није код куће, јер је отишла код комшинице чија је кућа одмах до продавнице у којој ради брат оштећене, да је оптужени који је у том тренутку био у продавници могао то да види, јер се из продавнице све види – кућа те жене је удаљена можда 5 метара од продавнице, Да је оптужени био у то време у продавници чула је следећег дана од свог брата, при чему њен брат није тврдио да је оптужени из продавнице тада видео њену бабу како иде код те комшинице, већ да они то претпостављају.

У моменту када је оптужени ушао у шталу држала је виле у рукама, узела је нарамак сена на виле, оптужени је у том тренутку од ње удаљен око два метра, одмах јој је рекао: „Волим те, желим да будем са тобом“. Није га погрешно схватила када је ушао у шталу и обратио јој се на наведени начин – да је само желео са њом тада да разговара, што је одбила и рекла му да изађе из штале, што је он одбијао, пошао је да је хвата за руке и да је виле одгурнула од себе, да су виле саме спале, одмах поред ње на под, јер је знала да је оптужени јачи од ње уколико би их он узео. Имала је утисак да он жели да има интимне односе са њом. Била је изричита да га није ударила вилама и да су виле пале на страну, да га није ударила ни песницом у главу, а ни својом главом у пределу главе док се бранила. Дозволила је могућност да га је само одгурнула руком и на који начин, што је и демонстрирала у судници и што је констатовано у записнику. Изјаснила се и да њена породица у штали има једне виле за које она зна. Када јој је предочена фотодокументација – фотографије бр. 5 и 6, није спорила да имају још једне виле у ћошку, али те виле није дирала. На основу увида у фотодокументацију – фотографије бр. 13-15, определила је положај где је била у моменту када је оптужени ушао у шталу и да је у том моменту држала виле у руци и набола сено на виле. Није могла да уједе оптуженог, јер је држао његова два прста у њеним устима и поред тога већи део њене косе гурао у њена уста, који положај је и демонстрирала у судници, а њена коса је у време критичног догађаја била дужа од дужине коју је имала у време главног претреса.

Навела је да није сама села на сено које се налазило наспрам краве, што се види на фотографијама из фотодокументације, него је оптужени њу обухватио рукама око струка и руку, повукао је ка сену и оборио је, па је пала у сено на леђа, али је после тога била у разним положајима. На основу фотографија које су јој предочене од стране браниоца оптуженог објаснила је којим путем је изашла из штале – кроз шубер на задњој страни штале, који се види на фотографијама бр. 15, 16 и још неким које су јој предочене, па је дошла до њихове капије и изашла на пут који пролази поред њихове куће и води ка кућама Г., да ју је оптужени стигао неких 10 метара од пута, наспрам њихове куће и ухватио је рукама за тело, мало је одигао да би је понео у шуму, прекопута њихове куће и унео је у дубину шуме око 10-так метара. Док ју је вукао до тог места, ту је било једно оборено дрво које је закачила и на које се огребала у пределу леве ноге, што је показала и у судници који је то део леве ноге: горњи део стопала – рис. Поред пута није одмах густа шума, има дрвећа, али нема растиња, јер њена породица то одржава, чисто је, тек касније је растиње. На основу увида у фотографије није могла да се прецизно изјасни у погледу места где се догађај одиграва у шуми, осим да је ту било и лишћа, дрвећа и растиња, у наставку је шума, али је била категорична да то место може да покаже на лицу места – где се то десило. За време док је лежала на земљи није могла да види никога, јер је лежала на леђима, чула је Е.Е. – Г.Г. ћерка, а Д.Д. унука, чула је Д.Д. и познала је по гласу, па када је оптужени отишао устала је и тада је Д.Д. дошла до ње, у истом тренутку када је видела Д.Д. видела је и Г.Г., с' тим да када је устала Д.Д. је пришла да јој помогне, а Г.Г. када је видела да је устала и да је добро, отишла је да види шта је са њеном ћерком, јер је Е.Е. јаукала, али се потом убрзо вратила. Објаснила је и конфигурацију терена наспрам њене породичне куће и терена где је била са оптуженим на почетку те шуме у односу на пут – да је пут испред куће углавном прав, можда се малчице „снижава“, да је место у шуми где је била са оптуженим када се гледа у односу на пут отприлике у истој равни са путем и да је са пута могло да се види шта се дешава на месту где је она била са оптуженим. определила је и конфигурацију пута према кућама породице Г. у односу на пут који се наилази на њихове куће.

Исказ оштећене у односу на критични догађај суд је прихватио у целости налазећи да је исти јасан, прецизан, логичан и у складу са другим изведеним и од стране суда прихваћеним доказима, осим у делу који објашњава њену комуникацију са оптуженим пре критичног догађаја, о ком делу њеног исказа ће посебно бити речи у даљем тексту образложења ове пресуде. На основу њеног исказа, али и на основу других доказа суд је утврдио чињенично стање у овој кривичноправној ствари.

Исказ оштећене потврђују својим исказима поједини сведоци, али и одређени писани докази – подаци из записника о увиђају, извештај о форензичком прегледу лица места и криминалистичко-техничка документација сачињена приликом вршења увиђаја, као и медицинска документација у списима, а суштински и налаз и мишљење вештака медицинске струке др Владимира Срећковића.

Сведок Г.Г. је посведочила током истраге да је дана 16.8.2019. године поподне била у дворишту своје куће, са свекрвом Д.Д., ћерком Е.Е. и комшиницом Ж.Ж., која ту дошла са својом децом. Око 5 сати поподне Е.Е. јој је уједном моменту рекла: „Чујем да В.В. јауче“, па ју је упитала да јој случајно није умро деда Ж., а кћерка јој је одговорила да В.В. јауче и дозива помоћ. Од места где се налазила, па до шуме у којој су касније затекли В.В. и А.А. има око 2 минута хода, односно 200-300 метара. И сама је чула јаукање и дозивање у помоћ, као и њена свекрва, па су заједно са Е.Е. кренуле према месту са којег су чули дозивање у помоћ, при чему је Е.Е. ишла мало испред њих и у једном тренутку јој је рекла: „Мајка, мајка неко В.В. дави у шуми!“ Све време док су се кретала ка шуми чуло се викање и дозивање у помоћ. То је престало практично оног момента када су се оне појавиле на путу одмах поред шуме. Прилазила је и видела да у шуми, можда у дубини на метар од пута, В.В. лежи на леђима, да је А.А. коленима клекнуо на њене ноге и са обе руке дави В.В. и видела да је он једном руком држао В.В. за врат – дави је, а другу руку јој ставља преко уста. У тим тренуцима В.В. није викала и дозивала у помоћ, што она гледа са пута на коме стоји, са два метра растојања, а њена свекрва је прошла корак-два од ње и повикала на А.А., чини јој се речима: „Шта то радиш горњански керу или овну, давиш туђе дете?!“, то је само једанпут повикала. Оптужени је на ове њене повике реаговао тако што је једноставно устао са В.В. која је лежала и полако се повукао иза стабла у шуму, видела је да се згурио иза стабла, а после није обраћала пажњу. Није могла да се сети како је А.А. био обучен. Уочила је у шуми док је оштећена лежала, а и када је устала да на ногама није имала никакву обућу и боса је дошла од тог места у шуми до своје куће, а то је неких 50-ак метара. Приметила је на оштећеној док је лежала у шуми да јој је коса рашчупана и препуна лишћа, да јој је жвака била улепљена у косу, а мајица коју је имала на себи имала је не класични „О“ изрез око врата већ мало спуштен – да је тај део оковратника мало извучен, као да је неко тај део вукао. В.В. је сама устала, била је уплашена, плакала је и ништа није могла да прича, дисала је као да губи ваздух, као да не може да ухвати дах. Видела је да се оштећеној појављује крв на устима, а касније је видела да је то крв са унутрашње стране доње усне, да јој је нога била разгребана, видела је црвенило, није могла да се сети која нога је у питању. Познато јој је да баба оштећене Ж. тог поподнева није била кући, јер је отишла у комшилук.

Сведок је при оваквом исказу остала на главном претресу, с' тим што је исказ допунила наводећи да је оптуженог и оштећену први пут видела са удаљености од 10-так метара, да је са пута видела да су оптужени и оштећена били удаљени једно 10 метара од пута, у шуми, где је био мали жбун и доста лишћа, да је он ногама клечао на оштећеној и једном руком ју је давио за гушу, да је то видела својим очима, а да ју је другом руком држао преко уста. Видела је да је оптужени својим коленима био лично

на В.В., негде у висини њених бутина и доњег дела стомака (што је сведокиња показала у судници на својим ногама и пределу малог стомака), а да у том моменту оштећена лежи право, на леђима. Посведочила је и да је била пар минута ту док В.В. није устала, па се вратила до куће да каже детету које је много врискало јер је мислило да је В.В. мртва – да је В.В. жива, па се потом одмах вратила до места где су биле В.В. и њена свекрва. Посведочила је и да је конфигурација терена таква да је ту врло мала узбрдица, сељачки пут, да када је њена свекрва викнула на оптуженог, он је устао са В.В. и некако се згурио и отишао у дубину, кроз шуму, није побегао, није видела да бежи. Навела је и да се лично уплашила.

Сведок Д.Д. је посведочила током истраге да је 16.8.2019. године поподне, био је петак, око 17 часова, била у дворишту своје куће са снахом Г.Г., две унукe Е.Е. и З.З. и комшиницом Ђ.Ђ. са њеном децом. У једном моменту Е.Е. је кренула према кући и рекла да чује В.В.јауке, које је тада и она зачула, па је са Г.Г. и Е.Е. која је ишла испред њих кренула у том правцу. Све време док су прилазиле шуми, чуло се дозивање у помоћ и јауци. Онда је Е.Е. прва рекла: „Неко дави В.В. у шуми“, наставила је да прилази, сишла на пут и по њеној процени на можда 5 метара од пута у шуми видела В.В. која је лежала на леђима, и оптуженог за кога није видела да је лежао целом дужином тела преко В.В., мисли да је коленима био на В.В., једном руком је држао за врат, а другом руком јој је затварао уста. Није видела да је оптужени седео поред оштећене на том месту. На том месту у шуми има пуно лишћа, али је око В.В. све било као пометено. Тада је повикала на А.А. : „Шта то радиш керино? Хоћеш да силујеш дете од 22 године!“. На те њене повике А.А. је мирно устао и кренуо кроз шуму ка једном путу који је на другом крају шуме и који улази у њиву, није приметила да се сакривао иза стабла и није рекао ни једну реч. В.В.је сама устала, била је рашчупана, имала је много лишћа у коси. Била је престрашена, хватала је дах. Није видела код ње крв на уснама, већ само неке огреботине на нози и на подлактицама обе руке. Ништа јој није причала, у тренутку када се В.В.сама подизала са тла, њена снаја Г.Г. се вратила да види шта је са Е.Е. , а она је помогла В.В. да дође до свог дворишта. Успут В.В. ништа није говорила, била је боса. Допратила је В.В. до дворишта, и када је ушла кроз капију и села, и даље јој ништа није причала о самом догађају.

Сведок је при оваквом исказу остала на главном претресу, с' тим што је исказ допунила наводећи да је она са удаљености од око 10 метара са пута угледала оптуженог и оштећеног у шуми, да је у том тренутку В.В. лежала, оптужени је био на њој, држао ју је једном руком за врат, а другу руку јој је држао на устима, (што је сведок и показала у судници), да када их је њена унука обавестила да неко дави В.В. потрчале су и док су ишле према том месту, ни она а ни њена снаја нису ни викале, ни причале, а унука Е.Е. је остала иза њих и вриштала. У погледу конфигурације терена где је уочила оптуженог и оштећену навела је да је на месту где су они били било неко мало растиње, да је било лишћа, али све је било почишћено, као да је метлом пометено, они су били на чистини, мало растиње је било доле, наниже, а горе више су била нека истоварена дрва. В.В. је била на леђима, оптужени је био горе на њој, легао на њу, да му је једна рука на врату, а друга на устима и онда је повикала, уплашила се, дрхтала. Пошто јој је предочен њен исказ из истраге изјаснила се да је тачно оно што је рекла у истрази. Како је пошла према њима, оптужени је одмах устао, а оштећена је одмах села.

Исказе наведених сведока, који немају непосредних сазнања везаних за цео критични догађај већ само за један – завршни сегмент тог догађаја, суд је у целости прихватио, налазећи да су се сведоци изјаснили само о чињеницама које су им биле

лично познате, што су лично чули и видели, те су наведени искази у складу са другим изведеним и од стране суда прихваћеним доказима. Суд је имао у виду да су сведоци после доласка до места где су уочили оптуженог и оштећену, у зависности од тога где су у даљем току догађаја били, у појединим деловима различито сведочили јер нису били све време заједно, као и чињеницу да оптужени није имао примедби на њихове исказе, иако са сведоком Г.Г. и њеним мужем није у добрим односима. Разлике у неком детаљу између сведока, по оцени суда нису од таквог значаја да би ти искази били доведени у сумњу током овог поступка, али у кључним детаљима у исказима сведока није било разлике. Посебно суд је имао у виду да су сведоци остали при својим наводима из истраге када им је критични догађај био знатно свежији, имајући у виду време када су давали исказе током истраге у односу на дан главног претреса. Њихови искази су по оцени суда дати искључиво у правцу пружања помоћи суду да утврди шта се објективно догодило у делу који је њима познат и нису усмерени на то да својим исказима пруже помоћ у овом поступку било ком од учесника критичног догађаја.

На основу записника о увиђају сачињеног дана 16.8.2019. године од стране ОСЛ ПУ Ваљево суд је утврдио, поред осталог, да је на доњем делу шубера у штали уочена једна папуча беле боје која је делом наслоњена на гомилу стајског ђубрета, а на основу извештаја о форензичком прегледу лица места, та папуча је заведена као траг број 2 и иста је фиксирана са фотографијом, а затим изузета са лица места, што се утврђује увидом у фотографије бр. 14, 16 и 17 из фотодокументације сачињене приликом вршења увиђаја.

Увидом у фотокопију специјалистичког извештаја Опште болнице Ваљево Одељења за пријем и збрињавање ургентних стања за В.В., који је сачињен од стране др Зорице Аћимовић број протокола 8–26010/2019 од 16.8.2019. године, суд је утврдио да је оштећена тог дана дошла на преглед због повреда задобијених приликом покушаја силовања. Том приликом негира полни однос и повреду главе. Лекар је приликом прегледа уочила повреде на лицу, и то: хиперемију коже оба образа, са више цртастих површних ексоријација коже, ерозију слузокоже доње усне до 3 mm, огуљотине лакта, тракасту хиперемију коже ширине 5-7 cm у пределу карлице позади, у доњем делу леђа већи део цртастих огуљотина без контактеног крварења, на дорзуму левог стопала ерозија коже са траговима коагулисане крви.

Увидом у фотокопију специјалистичког извештаја ОБ Ваљево Специјалистичко-психијатријске амбуланте за В.В. , који је сачињен од стране др Владимира Тошовића од 16.8.2019. године, суд је утврдио да је оштећена тог дана дошла на први преглед у пратњи полиције и оца након покушаја силовања, да је претходно прегледана у Ургентном центру где су описане физичке последице према извештају у прилогу, да наводи да ју је напао њој познати мушкарац, са намером да насилно има однос са њом. Притом је био физички насилан, није било сексуалних односа. Након обављеног прегледа лекар се изјаснио да је способна да да исказ полицији, није преписао терапију и оставио је могућност контроле код психијатра, по потреби.

У свом налазу и мишљењу датом у току истраге др Владимир Срећковић, вештак специјалиста ортопедије са трауматологијом је, након извршеног увида у поменути медицинску документацију др Зорице Аћимовић из ОБ Ваљево, Одељења за пријем и збрињавање ургентних стања за оштећену, навео да су код ње у поменутих извештајима наведене следеће повреде: траумом изазвана вишеструка површна оштећења тела – лака телесна повреда и отворена рана стопала – лака телесна повреда. Што се тиче механизма настанка повреда вештак је навео: да је реалан начин

задобијања наведених повреда дејством тупе механичке силе по повређеним деловима тела и да је реално да је оштећена повреде задобила на начин како је описала у својој изјави: стезањем за руке, лице, врат и падом на подлогу.

На главном претресу, вештак је остао при датом налазу и мишљењу током истраге, с' тим што је исти допунио наводећи да је током истраге имао у виду слике – фотографије повреда оштећене, али се не сећа да ли су исте биле у боји, па пошто су му од стране браниоца оптуженог дате на увид фотографије повреда оштећене у боји из форензичке документације и пошто је извршио увид у те фотографије, вештак се изјаснио да је сигуран да је видео фотографије у списима предмета и да мисли да су тада биле црно-беле фотографије. Оно што види на предоченим фотографијама у боји одговара опису на медицинској документацији, изузимајући црвенило на задњој страни десне надлактице оштећене које види на фотографијама и да су све остале повреде описане, мада не баш детаљно у извештају др Аћимовић. Навео је да је једина повреда која није наведена у њеном извештају на фотографији бр. 9, како је означена у списима тужилаштва, а иста се види и на фотографији без ознаке за коју је извршио упоређење према документацији из истражних списка. Поновио је све што је наведено у лекарској документацији у погледу постојања повреда констатованих код оштећене.

Одговарајући на питања браниоца оптуженог, вештак је навео да повреде оштећене на грудима и на врату нису описане у медицинској документацији, нити их он уочава на предоченим фотографијама. У погледу механизма настанка тих повреда изјаснио се условно, да уколико је постојала радња која је наносила повреде по врату и грудима, она није нужно морала оставити уочљиве повреде, уколико је та радња учињена силом лаког интензитета. Изјашњавао се условно и у погледу појединих навода оштећене, како се она осећала – да је мислила да ће због стезања врата оптужени да је убије, да се плашила за свој живот, и навео да је то интерпретација оштећене и да уколико је сила лаког интензитета није било нужно да остану трагови. Ако је у пределу груди било стезања лаког интензитета у ситуацији када је оштећена била обучена у грудњак и танку мајицу до тела, онда није нужно да од таквог стезања остану видљиви трагови. Уколико је пак оштећена у том пределу тела задобила ударце одрасле мушке особе више пута песницама, онда би требало реално да трагови буду видљиви.

Поновио је на главном претресу да је из медицинске документације цитирао докторку у погледу повреда усне код оштећене – где је била ерозија на слузокожи доње усне, што се уочава на фотографијама бр. 7 и 8, а да на осталим фотографијама не види повреде усана, нити је то у медицинској документацији наведено и описано. У погледу механизма настанка повреде слузокоже десне стране доње усне, навео је да је исту могуће задобити директним контактом са прстима друге особе, али и притиском са спољашње стране преко коже доње усне и остваривањем контакта слузокоже доње усне са зубима у доњој вилици. За задобијање повреде слузокоже, уколико је сила која је изазива деловала са спољашње стране, сила која је деловала морала је да буде најмање средњег интензитета, због постојања меких ткива, као и простора између доње усне и зуба. Околност да је, односно уколико је оптужени оштећеној гурао прсте у уста преко њене косе, не би могла утицати на задобијање повреде доње усне. Уколико је запремина, односно волумен косе која је била гурнута у уста тог обима да заустави дисање, односно блокира или бар делимично блокира дисајне путеве и она би могла изазвати осећај гушења, с' тим да није могао да се изјасни да ли је до тога дошло у конкретном случају. Уколико су блокирани дисајни путеви – уста са косом, како је то описано, оштећена је могла дисати на нос, уколико нос није затворен и уколико коса

није дошла до места споја носног и усног дисајног пута, што би значило да је коса дошла до задњег дела усне дупље и душника. У таквој ситуацији логично је да би оштећена имала нагон за повраћањем, а да ли би и повратила, то је индивидуално.

У погледу уочавања повреда код оштећене на бедрима, навео је да то није медицински појам, већ шири појам, да бедра обухватају горњи део кукова и доњи део леђа и да је медицински термин за тај предео слабински део тела. Претпоставља да када је докторка написала да постоје повреде у пределу карлице позади, у доњем делу леђа, где се уочава већи број цртастих огуљотина безконтактнoг крварења на фотодокументацији, да сматра да је под тим докторка подразумевала и бедра.

На основу увида у фотографију бр. 10 уочио је у пределу између лопатица оштећене –горњи део леђа, постојање више цртастих огуљотина, што није наведено у медицинској документацији и не може се сматрати као доњи део леђа. Повреде на доњем делу леђа у виду цртастих огуљотина, као и остале огуљотине, настају дејством тупе механичке силе по повређеним деловима тела. Могућ начин задобијања овако описаних повреда јесте контакт са ноктима друге особе, пад и ударац о тврду подлогу, ударац у тврд предмет, евентуално ударац стиснутом или отвореном шаком и ударац ногом. Ове повреде су могле настати и руком друге особе, али и неким од поменутих могућих механизма, па и падом на тврду подлогу, али је најреалније да буду задобијене контактнo са ноктима друге особе, мада могу настати и стискањем, а и ударцем о тврду подлогу. Уколико се стискањем изазове довољно трење да дође до оштећења коже, а нарочито уколико је на месту контакта одећа преко које делује сила која изазива повреду, може да дође такође до горе описане повреде.

Вештак се изјаснио да на фотографијама бр. 3, 4, 5 и 6 уочава црвенило коже на образу оштећене, а не модрице, што је идентично навела и др Аћимовић у свом извештају. Као могући механизам настанка повреда у пределу лица вештак је определио и механички притисак на кожу лица, па и да је притиском руке од стране друге особе такође могући механизам настанка наведеног и описаног црвенила. За интензитет силе која би изазвала овакво црвенило је реално да буде средњег и јаког интензитета, а мање реално лаког интензитета.

Објаснио је такође, да на фотографијама које су сачињене истог дана после повређивања у периоду од 20 до 21 час и описане у медицинској документацији, уочава повреду доње усне и „бедара“, док повреде врата и груди не види, нити су оне описане у медицинској документацији. У погледу непостојања повреда у пределу груди и врата, вештак се изјаснио да то значи да није било силе најмање средњег интензитета, јер би то проузроковало оку видљиве повреде, јер црвенило – хиперимија подразумева повреду. Објаснио је да се повреде констатоване у медицинској документацији и уочљиве на фотографијама развијају непосредно по повређивању. Некада у периоду од најмање неколико сати неке од ових повреда, а нарочито црвенило, могле би добити облик хематома.

Две повреде на телу оштећене које је уочио на основу фотографија у боји - огуљотине између лопатица, као и једна огуљотина на задњој страни десне надлактице, а које нису поменуте у извештају др Аћимовић која је обавила први преглед оштећене и сачинила медицинску документацију, у погледу времена настанка тих повреда навео је да би биле уочљиве непосредно по повређивању, док би црвенило са задње унутрашње стране десне надлактице могло настати и након неког времена после повређивања, али је најреалније да је и оно настало у моменту, односно непосредно

после контакта, тако да се највероватније ради о недовољно прецизном описивању повреда од стране докторке.

Изјаснио се и да су тракасте црвене повреде на надлактици и на лицу оштећене могле настати у контакту са нижим шибљем.

Као могући механизам настанка повреда у пределу доњег дела леђа оштећене који се налази на тврдој подлози је и ситуација када се одређени терет налази на оштећеној и њен евентуални покушај да се извуче испод тог терета.

Налазу и мишљењу поменутог вештака суд је у потпуности поклатио веру, налазећи да је исти јасан, прецизан, логичан и дат у складу са правилима струке. Посебно, суд је имао у виду да је вештак на основу података који су му стављени на увид тек на главном претресу – фотографије у боји повреда оштећене, навео да исте није имао у виду током истраге, већ само црно-беле фотографије, да је на наведеним фотографијама у боји уочио и оне повреде који нису наведене и описане у медицинској документацији сачињеној приликом првог прегледа оштећене након критичног догађаја од стране лекара у ОБ Ваљево. Вештак је на главном претресу дао детаљан приказ могућих механизма настанка појединих повреда које су констатоване на лицу и телу оштећене у медицинској документацији, али и оних повреда које је он констатовао приликом увида у фотографије у боји, одговорио на бројна постављена питања и није оставио било какву дилему у погледу било ког одговора. Такође, прецизно је навео и време када настају поједине повреде после критичног догађаја и сила ког интензитета је неопходна да би поједине повреде биле уочљиве после њиховог наношења на појединим деловима лица, односно тела повређене особе. Због тога, по оцени суда налаз и мишљење поменутог вештака је у потпуном складу са подацима из крим. техничке документације приликом увиђаја на лицу места, са медицинском документацијом у списима и подацима из фотографија које су му предочене тек на главном претресу.

Сви наведени докази – како исказ оштећене тако и искази поменутих сведока, у овом делу наведени писани докази и налаз вештака медицинске струке др Владимира Срећковића чине једну јединствену и непротивуречну целину, па им је суд поклатио веру у целисти.

Суд није поклатио веру исказу оштећене само у делу који се односи на њену телефонску размену порука са оптуженим пре критичног догађаја, зато што је била је спорна природа комуникације између оптуженог и оштећене путем мобилних телефона.

Током истраге оштећена је навела да има мобилни телефон са бројем ..., али да је њен отац често користио њен телефон тако што је позивао оптуженог када му је то било потребно, јер иако има свој мобилни никада нема кредита. Није спорила да јој је оптужени слао поруке на мобилни телефон садржине: „Хајде да попијемо пиће“, на које поруке није одговарала, да јој је нудио превоз његовим путничким возилом до Ваљева када би требало да иде у Нови Сад, да углавном није одговарала на поруке, а понекад када је одговарала на те поруке то не би било лично, већ само из разлога да га не повреди. На те поруке које је он њој слао није обраћала пажњу и желела је да то на најбољи могући начин избегне, пошто је патријархално васпитана, како да га одбије, односно да му одговори. Било је ситуација да јој он у току дана пошаље две поруке на које она не одговори, а после неког времена он опет пошаље поруку у вези неког посла

на коју му она одговори. Оптужени јој је слао и поруке емотивне природе, али му она поруке такве садржине никада није слала са свог телефона и на те поруке му није одговарала.

На главном претресу у том делу оштећена је навела да не зна датум од када је у комуникацији са оптуженим, да је то било неколико месеци уназад пре овог догађаја, искључиво телефонска комуникација путем мобилног телефона, искључиво СМС порукама, да телефон са овим бројем има дуго, али када је у Новом Саду да није са оптуженим комуницирала путем мобилног телефона. Њихове међусобне поруке биле су разне природе, и то да јој се он нпр. нуди да је превезе својим аутом до Ваљева или да је зове да попију заједно пиће у неком кафићу, кафани, да када је била код куће да се нудио да он дође код ње у њену кућу, на шта му није одговарала јер јој је било непријатно, па је избегавала да одговара на таква питања, а било је порука да му се она свиђа. На поруке таквог типа није одговарала, биле су јој непријатне, сметале су јој, није могла да каже тачно на које поруке није одговарала. Оптуженог никада није подстицала у својим одговорима путем порука на његове претходне поруке да појасни своја осећања. Пошто су јој предочене поруке које је размењивала са оптуженим дана 03.8.2019. године у 11:19 часова, па закључно са 12:24 часова истог дана, није спорила да су то њене поруке које му је послала као одговоре на његове поруке. Није се ником жалила на поруке које јој је слао оптужени, јер није смела, плашила га се, сматра да је то неприродно да јој он пише поруке и да наводи шта осећа према њој, да је то непријатно и некултурно. Објаснила је и шта значе њена питања у порукама тога дана: „Да се ниси заљубио?“, „Шта осећаш?“, „Па шта је то јаче?“, јер је хтела да јој он објасни детаљније шта заправо жели од ње, али да кроз те одговоре није знала шта је он желео. Она оптуженом никада није прва писала поруке, увек би он њу први питао где је и шта ради и онда би му она одговорила поруком, понекад, а имајући у виду податке са базних станица за прилике када је она оптуженом прва писала СМС, да су то у ствари били само њени одговори на раније поруке. Оптужени је знао да је она са оцем у Београду, због тога што их је видео у продавници и знао да иду у Београд где су имали рођендан у породици, а затекао ју је у ЗОО врту у моменту када је послао поруку.

Међутим, њен исказ у том делу супротан је не само наводима из одбране оптуженог, него и њеним наводима да је њен отац често комуницирао са оптуженим користећи њен мобилни телефон, јер није имао кредита на свом мобилном телефону, а пре свега, њен исказ супротан је подацима из дописа ПУ Ваљево ОКП Ку 116/19 од 26.8.2019. године са ЦД-ом који садржи листинг остварене телефонске комуникације између оптуженог и оштећене, са графичким приказом остварених позива и СМС порука између њих, из кога се утврђује да та комуникација разменом СМС порука није била ни малобројна, ни једнострана, већ да је у посматраном периоду од 17.8.2018. до 17.8.2019. године одлазна комуникација од оптуженог према оштећеној остварена у 462 случаја, док је у супротном смеру комуникација остварена 230 пута.

На основу службене белешке Кт бр. 184/19 о увиђају на покретној ствари ВЈТ у Ваљеву од 19.8.2019. годину утврђена је природа порука које су они међусобно размењивали у периоду од 01.8.2019.- 06.8.2019. године, које поруке су и фотографисане према криминалистичко-форензичкој документацији ПУ ОКП Ваљево Ув бр. 1118/19 од 19.8.2019. године са извештајем КТ 701-1118/2019 од 19.8.2019. године и фотодокументацијом.

Таква комуникација не може се, по оцени суда, без обзира на природу размењених порука сматрати да је била малобројна. При томе суд је имао наводе оштећене да је оптужени њој слао и поруке емотивне природе – да му се свиђа. Уместо да му својим одговорима пре комуникације од 03.8.2019. године разбије сваку наду и илизију у могућност било какве емотивне везе са њом, оштећена је неодговарањем на поједине поруке или инсистирањем да се оптужени јасније изјасни шта подразумева у својим порукама могла оптуженог и да доведе у заблуду у погледу својих осећања према њему.

Из ових разлога, само у том делу суд није прихватио исказ оштећене.

Без обзира на такво поступање оштећене у размени порука са оптуженим, то њему не даје за право да поступи на начин како је поступио критичном приликом.

Када је у питању одбрана оптуженог дата на главном претресу у делу који се односи на повреде које је наводно задобио од оштећене, његова повреда није потврђена ниједним доказом, а пре свега медицинском документацијом у списима.

Наиме, из специјалистичких извештаја ОБ Ваљево на име А.А. под бројем протокола 8-26022/2019 од 16.8.2019 и бројем протокола 8-26041/2019 од 17.8.2019. године утврђује се да је оптужени доведен у пратњи полиције због тога што је попио непознату количину „Креозана“, па су вршени прегледи од стране лекара различитих специјалности и он је у другом извештају изричито одбио транспорт у Београд и преглед токсиколога. Осим терапије у вези са наведеним разлогом довођења у Одељење за пријем и збрињавање ургентних стања ординирајући лекари код оптуженог нису уочили било какве повреде по телу, а посебно у пределу чела, како је он навео на главном претресу да их је задобио од оштећене.

Овом суду је незамисливо да су бар два лекара у ОБ Ваљево могла да виде ту повреду – имајући у виду специјалистичке извештаје који се односе на оптуженог, како то оптужени наводи у својој одбрани на главном претресу, иако им он није рекао ништа за ту повреду, али да га нико од њих не пита о пореклу те повреде која је свежа. Тим пре, што је оптужени доведен у пратњи полиције.

Неприхватљиви су и наводи из одбране оптуженог у погледу друге повреде у пределу главе десно од ове повреде, када га је оштећена ударила песницом, после претходне повреде коју му је нанела вилама за коју је навео да објективно није могла да се види. У ситуацији када је доведен у ВЈТ Ваљево због постојања основане сумње да је извршио озбиљно кривично дело које му је било стављено на терет – силовање у покушају, овом суду је било незамисливо да оптужени макар и у ситуацији да га нико не пита за повреде сам не каже да је он задобио две повреде од оштећене, јер је то у његовом интересу. Такође, његови наводи да је то говорио онда када је оштећена била на саслушању током истраге, или да то није ушло у записник, пошто му је предочено да оштећеној није поставио било какво питање приликом њеног испитивања током истраге у вези са повредом коју му је она нанела руком, навео је да је и тада поменуо овај други ударац руком, али можда није ушло у записник. Код чињенице да је поред оптуженог и бранилац оптуженог била присутна током испитивања оштећене и поставила више питања, да је пратила диктирање записника и да на крају ни бранилац, а ни оптужени нису имали било какве примедбе у погледу садржине записника о испитивању оштећене, то је суд и ове наводе оптуженог оценио као неосноване и усмерене само на покушај ублажавања његовог положаја у кривичном поступку.

Осим тога, његови наводи са главног претреса да му није било познато да је, поред осталих чланова породице оштећене за које је знао где се налазе и баба оштећене одсутна од куће дана 16.8.2019. године у поподневним часовима, супротни су наводима оштећене која је на главном претресу навела да је оптужени могао да знао да њена баба по оцу тог дана није код куће, јер је отишла код комшинице чија је кућа до продавнице у којој ради брат оштећене и оптужени је у том тренутку био у тој продавници из које се све види – кућа те жене је можда 5 метара далеко од продавнице, а што је чула следећег дана од свог брата, при чему њен брат није тврдио да је оптужени из продавнице видео њену бабу како иде код те комшинице тада, већ она то претпоставља. Оптужени није имао било каквих питања, ни примедби на исказ оштећене у том делу на главном претресу. Код чињенице да је и сведок Г.Г. посведочила да је у време критичног догађаја баба оштећене била у комшилуку, а не код куће, да оптужени није имао примедби ни исказу тог сведока у наведеном делу, све то указује да је он знао да је оштећена сама у домаћинству, не рачунајући непокретног деду.

Такође, одбрана оптуженог је сама себи противречна на више места. Тако, у истрази он наводи у слободном излагању да када је са оштећеном дошао у шуму да оштећена у шуми није викала, да је он није хватао по рукама и телу, нити је ту намеру имао. А касније приликом истог саслушања одговарајући на питања свог браниоца навео је поред осталог да је у шуми оштећена почела да виче и тада јој је стављао руку на уста и говорио да не виче, рекао јој је „нећу ти ништа“, „нећу те ни повредити“, али је она настављала да виче, па јој је због тога стављао руку на уста. При таквој одбрани у том делу оптужени је остао без било каквих измена, односно допуна на главном претресу.

Поред свега наведеног, његова одбрана је потпуно нејасна и недоречена у делу који се односи на догађај у штали – зашто је оштећена морала да се провлачи кроз шубер, ако се између њих само води разговор, како он то представља – да јој је по уласку у шталу рекао: „Дошао сам да причамо“, на шта је она одговорила: „Пусти ме, викаћу“. Зашто он иде за њом у ситуацији када она не жели са њим да разговара, зашто се оштећена не врати и не обује папучу која јој је спала са ноге на излазу кроз шубер, зашто он и даље иде за њом и стиже је у дворишту, па уместо кад већ она не жели да разговара са њим да оде у правцу своје куће, он иде са њом до шуме у близини њене куће где седају на земљу, како каже једно поред другог, без примене било какве силе и зашто се он удаљава на појаву сведокиња Д.Д. и Г.Г., које познаје, ако се претходно између њега и оштећене ништа лоше није дешавало.

У свим овим деловима оптужени нема јасан и убедљив одговор у својој одбрани током истраге и на главном претресу, па из наведених разлога суд није поклатио веру његовој одбрани.

У писаном налазу и мишљењу комисија вештака медицинске струке која је обавила неуропсихијатријски преглед оптуженог и оштећене током истраге у ВЈТ Ваљево од 16.10.2019. године наводи се да су извршили увид у списе предмета ВЈТ Ваљево у медицинску документацију за оптуженог која се налази у електронском картону Психијатријске службе ОБ Ваљево, као и у прецизно наведене специјалистичке извештаје, да су с' њим и са оштећеном обавили неуропсихијатријско и психолошко испитивање, па су на основу увида у списе и наведених испитивања у свом мишљењу као закључак навели да су код тада осумњиченог нашли знаке смањеног расположења са знацима органицитета блажег степена и да је он био

способан да схвати значај свог дела и у могућности да управља својим поступцима. Код оштећене нису нашли знаке и симптоме било каквог привременог или трајног душевног обољења, привремене душевне поремећености, нити заосталости у душевном развоју. Код ње се не уочавају у мишљењу недоследност и некритичност, ни склоност ка симулацији, а такође не уочавају се знаци психопатолошких феномена, ни поремећаја у структури личности, због чега је оштећена способна да верно износи садржаје, односно запажа и саопштава чињенице и податке.

Чланови комисије вештака остала су на главном претресу при свом писаном налазу и мишљењу датом током истраге у ВЈТ Ваљево од 16.10.2019. године.

Председник комисије вештака проф. др Снежана Марјановић је одговарајући на постављена питања и примедбе браниоца оптуженог објаснила да су у писаном налазу и мишљењу одвојили део који је из тужилачких списа и део који су добили приликом дијагностичког интервјуа, прегледа и психолошког тестирања, па су између осталог при том прегледу навели оно што су им испитаници рекли, те да им је оптужени рекао: „Давала ми је повода, јер смо се дописивали...“, што су у њиховом налазу и мишљењу ставили под наводе, јер им је сам оптужени то рекао приликом прегледа у Психијатријској служби ОБ Ваљево. У писаном налазу наведено је да се све што је под наводницима односи на сам критични догађај, односно све оно што се дешавало између оптуженог и оштећене у критичном периоду и да то представља објашњење оптуженог шта се дешавало тад између њих двоје, односно разлог зашто је он уопште био ту. Навела је и да је оптужени мислио да су оштећена и он у вези и управо наведени цитат се односи на тај његов став и пошто је знао да је она сама, он је вештацима рекао да је желео да причају и из тог разлога је ово цитирано и наведено у налазу.

У тачки бр. 4) писаног налаза и мишљења указали су да се код оштећене у мишљењу не уочава недоследност, некритичност и склоност симулацијама када се ради о периоду критичног догађаја.

Пошто су јој од стране браниоца оптуженог предочене одређене несагласности у исказу оштећене са главног претреса у односу на њен исказ из истраге, где је оштећена, како то бранилац наводи сведочила на главном претресу супротно материјалним доказима из истраге у вези са телефонском комуникацијом коју је имала оптуженим од 03.8.2019. године, након консултације са тимом вештака навела је да су остали при заједничком ставу и мишљењу да су при давању налаза и мишљења, поред увида у списе тужилаштва детаљно обавили психијатријско-психолошко испитивање уз учешће објективних тестова, тако да су сагледали целокупни профил ошт. В.В. и да остају при мишљењу да код ње нису нашли склоност ка симулацији, некритичност, недоследности и да је тешко само на основу једног сегмента, једног делића, донети закључак, тако да су при том мишљењу остали и на главном претресу, па је у погледу тог детаља на који је указала бранилац оптуженог председник комисије вештака оставила суду на одлуку везано за ово питање.

Члан комисије вештака др Јасмина Пашић, неуропсихијатар је на главном претресу у свему прихватила наводе председника комисије вештака и остала при усаглашеном одговору који је у име комисије вештака дат на главном претресу у делу који се односи на одређену недоследност у исказу оштећене. Није имала ништа да дода, па на њено изјашњење странке нису имале питања ни примедбе.

Члан комисије вештака Нада Илић, специјалиста медицинске психологије на главном претресу је у свему прихватила наводе председника комисије вештака и остала при усаглашеном одговору који је у име комисије вештака дала председник комисије у делу који се односи на одређену недоследност у исказу оштећене. Оптужени и оштећена пре давања заједничког писаног налаза и мишљења били су испитани стандардном психолошком батеријом тестова способности и тестова личности. То је било довољно да добију адекватне одговоре који се налазе у њиховом комисијском писаном налазу и мишљењу, који је презентован пред судом на главном претресу. На њено изјашњење странке нису имале питања ни примедбе.

Налаз и мишљење комисије вештака суд је у потпуности прихватио налазећи да је исти јасан, прецизан, логичан и дат у складу са правилима струке. Посебно, суд је имао у виду да су чланови комисије вештака на главном претресу детаљно одговорили на сва постављена питања, да су објаснили и по ком основу су неке податке којих нема у списима предмета истраге навели у свом писаном налазу и мишљењу – да су те податке добили приликом непосредног разговора са оптуженим, односно оштећеном, на који начин је спроведено њихово психолошко испитивање, те да се евентуалне недоследности оштећене у погледу једног одговора на постављена питања током главног претреса не могу посматрати фрагментарно, како би то произилазило на основу само једног одговора, већ на основу целокупног посматрања и испитивања које су они спровели током истраге и при ком налазу и мишљењу су у целости остали и на главном претресу. Због тога, по оцени суда налаз и мишљење комисије вештака је у потпуном складу са подацима у списима предмета. После обављеног испитивања свих чланова комисије, странке, односно бранилац оптуженог нису имали примедбе на њихов писани, односно усмени налаз, па је из свих наведених разлога истима суд поклонио веру у целости.

Након оцене свих изведених доказа суд налази да су се у радњама опт. А.А. стекли сви елементи бића кривичног дела силовање у покушају из чл. 178 ст. 1 КЗ у вези са чл. 30 КЗ, обзиром да је наведени критичном приликом употребом силе према ошт. В.В. покушао да је принуди на обљубу, тако што је, знајући да брат и родитељи оштећене дана 16.8.2019. године око 17 часова нису у домаћинству, ушао у шталу у економском делу дворишта породичног домаћинства оштећене В.В., у којој се оштећена тада налазила хранећи краве, обраћајући јој се речима: „Волим те, свиђаш ми се, не могу без тебе, морамо да поразговарамо“, па када му је оштећена изричито рекла да не жели ништа да прича и да изађе из штале, оптужени јој је пришао и ухватио јој обе руке у пределу надлактица и док му се оштећена све време супротстављала тако што је викала, дозивала у помоћ, покушавајући да га одгурне од себе и ослободи се, физичком силом ју је одгурао до сена, где ју је оборио на леђа и легао преко ње стежући је руком за врат како би је спречио да дозива у помоћ, при чему јој је у истом циљу стављао руку на уста и гурао прсте у уста, па је оштећена у страху да ће се угушити молила оптуженог да је не убије и да ће престати да виче и дозива у помоћ, да би у моменту када је оптужени за тренутак попустио стисак успела да се извуче и побегне кроз отвор за избацивање стајског ђубрива, али ју је оптужени појурио и пролазећи кроз исти отвор сустигао код дворишне капије сеоског домаћинства, и поново стегао преко руку и тела, гурајући јој своје прсте у уста да би је спречио да дозива у помоћ, а потом је одвукао у шуму која се налази поред сеоског пута, где ју је оборио на леђа, на земљу, и легао преко ње хватајући је за груди, бедра и друге делове тела, док је другом руком стискао оштећену преко уста и носа како би је онемогућио да дозива у помоћ и запомаже, настављајући са покушајима да савлада отпор оштећене, али је ошт. настављала да га одгурује и дозива у помоћ па су у том тренутку у близину

шуме дошле Г.Г. и Д.Д. које су чуле запомагање и позиве оштећене у помоћ, којом приликом је Вера повикала на оптуженог, који се затим подигао са оштећене и удаљио са лица места у шуму, тако да започето дело није довршио.

За постојање кривичног дела из чл. 178 ст. 1 КЗ потребно је да неко принуди другог на обљубу или са њом изједначен чин употребном силе или претње да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица. Када је реч о сили, она мора бити таква да пасивни субјект, упркос пруженом отпору силу таквог интензитета не може да одбије од себе. Такође, пасивни субјект мора на силу одговорити одбраном, која мора бити озбиљна и одговор на силу мора бити дат у циљу да се одбраном одбије сила.

У конкретном случају, имајући у виду конституцију оптуженог, као и конституцију оштећене која је од окривљеног доста лакша – била је тешка 55 kg у време извршења кривичног дела на њену штету у односу на конституцију оптуженог који је био тежак око 90 kg, за суд је неспорно да је опт. А.А. критичном приликом у намери да изврши обљубу према оштећеној применио озбиљну силу којом је савладао оштећену и у одређеној мери неутралисао њен отпор у два наврата у континуитету дешавања целог догађаја. Први пут је то било у штали, када је оптужени пришао оштећеној и ухватио јој обе руке у пределу надлактица, физичком силом је одгурао до сена, где ју је оборио на леђа и легао преко ње стежући је руком за врат како би је спречио да дозива у помоћ, при чему јој је у истом циљу стављао руку на уста и гурао прсте у уста. Други пут је то било када је оштећена искористила тренутак и успела да побегне из штале кроз отвор за избацивање стајског ђубрива, али ју је оптужени појурио и пролазећи кроз исти отвор сустигао код дворишне капије сеоског домаћинства, и поново стегао преко руку и тела, гурајући јој своје прсте у уста да би је спречио да дозива у помоћ, а потом је одвукао у шуму која се налази поред сеоског пута, где ју је оборио на леђа, на земљу, и легао преко ње хватајући је за груди, бедра и друге делове тела, док је другом руком стискао оштећену преко уста и носа како би је онемогућио да дозива у помоћ и запомаже, настављајући са покушајима да савлада отпор оштећене.

Из исказа оштећене, који је суд прихватио, произилази да је оштећена критичном приликом пружила отпор оптуженом, који отпор је по налажењу овог суда био озбиљан и једини могући који је оштећена могла критичном приликом пружити оптуженом, јер му се све време у односу на први догађај у штали супротстављала тако што је викала, дозивала у помоћ, покушавајући да га одгурне од себе и ослободи се, па је у страху да ће се угушити када ју је у штали оптужени стезао око врата, стављао руке на уста и гурао јој прсте у уста, молила оптуженог да је не убије и да ће престати да виче и дозива у помоћ, да би у моменту када је оптужени за тренутак попустио стисак успела да се извуче и побегне кроз отвор за избацивање стајског ђубрива, па је у другом делу – у наставку догађаја, када ју је оптужени сустигао у дворишту и однео до почетка шуме, где ју је оборио на земљу, оштећена настављала да му пружа отпор, да га одгуре и дозива у помоћ, на који начин је у континуитету оштећена наставила да пружа отпор оптуженом кроз викање – дозивање у помоћ било кога, али и пруженим отпором исказала свој став према намери оптуженог да према њој изврши обљубу, па су у том тренутку у близину шуме дошле Г.Г. и Д.Д. које су чуле запомагање и позиве оштећене у помоћ, на појаву којих лица и њихову вику према оптуженом он устаје са оштећене и удаљује се у правцу шуме.

Имајући у виду све наведено, критичном приликом оптужени је у намери да изврши обљубу над оштећеном, према истој применио озбиљну силу, док је оштећена пруженим отпором у штали, а потом покушајем бекства кроз задњи отвор на штали, и од момента када ју је оптужени сустигао у дворишту, ухватио и пренео до почетка шуме, где ју је оборио на земљу, дозивајући у помоћ и опирањем у границама њених могућности, имајући у виду конституцију оба лица, пружила отпор тој сили и показала свој активан отпор намери оптуженог да је обљуби, због чега до обљубе није ни дошло, па су се у радњама оптуженог стекли сви елементи бића кривичног дела силовања у покушају из чл. 178 ст. 1 КЗ у вези са чл. 30 КЗ.

У току овог поступка на несумњив начин је утврђено да оптужени ни једног момента није претио оштећеној.

У конкретном случају, по налажењу већа овог суда, оптужени кривично дело није довршио, не из разлога што је он добровољно одустао од даљег предузимања радње извршења кривичног дела, већ зато што је оштећена пружала континуиран активан отпор оптуженом у границама њених могућности и дозивала у помоћ, што је прво чула малолетна унука сведока Д.Д. и о томе обавестила своју мајку и баку, које су пошле у правцу места одакле је оштећена дозивала у помоћ и када су уочиле оштећену да лежи на земљи а оптуженог на њој, сведок Д.Д. је почела да виче на оптуженог. После тога, он је устао са оштећене и удаљио се у правцу шуме. При свему томе, оптужени је био свестан да се други део догађаја на почетку шуме одиграва поред јавног пута у селу којим пролазе мештани, да су у питању дневни услови и да дозивање упомоћ може неко да чује и да се појави.

За постојање правног института добровољног одустанка потребно је да оптужени одлуку о одустанку од извршења кривичног дела донесе сам, под утицајем унутрашњих мотива оптуженог а не под утицајем спољних околности коју представљају сметњу за довршење кривичног дела, као што је било у конкретном случају. Сходно томе суд налази да се у конкретном случају не може радити о примени института добровољног одустанка из чл. 32 КЗ.

Суд је такође имао у виду и наводе браниоца оптуженог изнете у завршној речи, када је анализирајући чињенично стање са главног претреса навео да из чињеничног стања које је утврђено на основу сагласних изјава оштећене и оптуженог, да он њу није скидао, нити покушао да је скине, да се ни сам није скидао, због чега не постоји кривица оптуженог, нема умишљаја за извршење кривичног дела силовање у покушају које му је стављено на терет, нити да је он уопште њу хтео да силује, па самим тим у недостатку намере оптуженог да силује оштећену, он није извршио не само кривично дело које му је стављено на терет, нити било које друго кривично дело из групе против полних слобода.

Међутим, суд није прихватио ове наводе имајући у виду управо утврђено чињенично стање да је оптужени употребио силу да би оштећену принудио на обљубу, што је недвосмислено утврђено током овог поступка, а што потврђују и наводи из медицинске документације за оштећену од 16.8.2019. године, када је она у пратњи полиције доведена на преглед у ОБ Ваљево и када су констатоване повреде по њеном телу у пределу лица, тела и ногу, за које је на основу налаза и мишљења вештака медицинске струке на несумњив начин утврђено да су могли да настану критичном приликом на начин како је то представила оштећена у свом исказу, док је пружала отпор оптуженом у његовом покушају да је принуди на обљубу. До обљубе није дошло

само због пружања континуираног отпора од стране оштећене и то како њеним опирањем, тако и дозивањем у помоћ који позив су на крају чуле и сведокиње Д.Д. и Г.Г. и које су пошле у правцу одакле су чула позиве у помоћ, па је оптужени пустио оштећену и удаљио се према шуми, те започето дело није довршио.

Поред наведеног, суд налази да је чл. 182 ст. 1 КЗ прописано да је учинилац наведеног кривичног дела онај ко под условима из чл. 178 ст. 1 и 2, чл. 179 ст. 1, чл. 181 ст. 1 и 2 КЗ изврши неку другу полну радњу. Дакле, извршилац кривичног дела из чл. 182 КЗ то кривично дело чини у намери да задовољи свој полни нагон. У конкретном случају, а што је у току овог поступка несумњиво утврђено, оптужени је све своје радње које је критичном приликом предузео учинио у намери да савлада отпор оштећене, како би над њом извршио обљубу, тако да све предузете радње од стране окривљеног нису имале за циљ задовољење његовог полног нагона, већ, у циљу савладавања отпора оштећене.

Са ових разлога суд налази да се у конкретном случају у радњама оптуженог не могу стећи елементи кривичног дела недозвољене полне радње из чл. 182 у вези са чл. 178 КЗ.

Оптужени А.А. је кривично дело силовање у покушају из чл. 178 ст. 1 КЗ у вези са чл. 30 КЗ извршио са директним умишљајем, будући да је био свестан да својом радњом чини кривично дело, па је хтео извршење истог и наступање забрањене последице. Само због пружања константног отпора од стране оштећене у границама њених могућности и због њеног дозивања у помоћ сведокиња, оптужени и поред употребе силе своје дело није довршио.

За учињено кривично дело које је остало у покушају, а за које је покушај кажњив, опт. А.А. је крив, јер не постоје околности које би његову урачунљивост у моменту покушаја извршења кривичног дела искључиле.

Пошто нема околности која би могла искључити кривицу оптуженог, суд је опт. А.А. за кривично дело силовање у покушају из чл. 178 ст. 1 КЗ у вези са чл. 30 КЗ огласио кривим.

Доносећи одлуку о казни суд је имао у виду тежину и степен кривице оптуженог, као и све остале околности које у смислу чл. 54 ст. 1 КЗ могу бити од утицаја на висину казне, па је на страни оптуженог од олакшавајућих околности нашао да је отац једног детета и да је до сада неосуђиван, док отежавајућих околности на страни оптуженог није нашао.

За кривично дело силовање из чл. 178 ст. 1 КЗ прописана је казна затвора од пет до дванаест година.

Чланом 30 КЗ прописан је институт покушаја извршења кривичног дела и у истим је прописано да ко умишљајно започне извршење кривичног дела, али га не доврши казниће се за покушај кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора од пет година или тежа казна, а за покушај кривичног дела само када закон изричито прописује кажњавање и за покушај. Ставом 2 поменутог члана прописано је да ће се учинилац за покушај казнити казном прописаном за кривично дело или ублаженом казном.

Имајући у виду све горе наведено, а посебно степен кривице оптуженог, суд је опт. А.А. за извршено кривично дело силовање у покушају из чл. 178 ст. 1 КЗ у вези са чл. 30 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, налазећи да је овако изречена казна адекватна и да ће се истом у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција прописаних чл. 4 ст. 2 КЗ постићи сврха кажњавања из чл. 42 КЗ, те да се основано може очекивати да ће изречена казна позитивно утицати на оптуженог и да ће она имати утицај и на друге да не врше кривична дела и допринети јачању морала и учвршћивању обавезе поштовања закона.

Приликом доношења одлуке о врсти и висини казне и осуде опт. А.А. на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, односно на минималну казну која је прописана за кривично дело из чл. 178. ст. 1 КЗ, суд је имао у виду да је за кривично дело из чл. 178. ст. 1 КЗ прописана казна затвора од пет до дванаест година, тако да је, имајући у виду чл. 30 ст. 1 КЗ, покушај овог кривичног дела кажњив. Такође, суд је имао у виду и одредбу чл. 30 ст. 2 КЗ, којим је прописано да ће се учинилац за покушај казнити казном прописаном за кривично дело или ублаженом казном, односно којом је прописана факултативна могућност ублажавања казне оптуженом. Међутим, како је одредбом чл. 57. ст. 2 КЗ прописано да се не може ублажити казна за таксативно наведена кривична, међу којима је и кривично дело из чл. 178 КЗ, па је, имајући у виду да је чл. 57 ст. 2 КЗ *lex specialis* у односу на чл. 30 ст. 2 КЗ, искључена могућност ублажавања казне учиниоцу кривичног дела силовање у покушају из чл. 178 ст. 1 КЗ у вези са чл. 30 КЗ.

Како у конкретном случају није могуће ублажити казну за кривично дело из чл. 178 КЗ, па самим тим и за покушај кривичног дела из чл. 178 КЗ суд је оптуженог, а имајући у виду све напред истакнуто, осудио на минималну казну затвора која је прописана за кривично дело из чл. 178 ст. 1 КЗ.

Одлуку којом се оштећена упућују да свој имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку суд је донео на основу чл. 258 ст. 3 ЗКП. Наведена одлука донета је из разлога што је пуномоћник оштећене поставио имовинскоправни захтев, уз предлог за издавање привремене мере обезбеђења на непокретностима оптуженог у КО Б., коју привремену меру је суд током овог поступка усвојио. До закључења главног претреса пуномоћник оштећене није определио висину имовинскоправног захтева у овом поступку, па самим тим суд није имао поуздан основ за потпуно или делимично пресуђење у погледу имовинскоправног захтева, због чега је оштећену упутио да исти остварују у парничном поступку.

На основу чл. 87 КЗ према опт. А.А. суд је изрекао меру безбедности одузимања предмета, па се од њега одузима један мобилни телефон црне боје марке „Nokia”, ИМЕИ бројева ... и ..., са две СИМ картице бројева ... и ..., који је био као предмет употребљен за извршење кривичног дела.

Одлука о трошковима кривичног поступка у односу на оптуженог А.А. донета је на основу чл. 261 ст. 2 тач. 1 и 7 ЗКП-а, у које трошкове спадају трошкови који су исплаћени из буџетских средстава ВЈТ Ваљево током истраге и Вишег суда у Ваљево током главног претреса, а који су прецизно наведени у писаном трошковнику у списима овог предмета и односе се на трошкове појединих вештачења, трошкове браниоца по службеној дужности и на име трошкова довођења оптуженог у суд током главног претреса од стране службених лица КПЗ Ваљево.

Суд је сходно одредби на основу чл. 264 ст. 1 у вези са чл. 261 ст. 2 тач. 9 и ст. 3 ЗКП-а, обавезао оптуженог В.В. да плати паушал у износу од 20.000 динара све у року као у изреци пресуде, при чему је имао у виду дужину трајања и сложеност кривичног поступка и имовинске прилике оптуженог.

Суд је извршио прецизирање изреке првостепене пресуде на начин као у изреци ове пресуде, само у делу који се односи на понашање оптуженог после наиласка сведока Д.Д. и Г.Г. и начин његовог удаљавања са лица места, не нарушавајући при томе објективни идентитет пресуде.

У доказном поступку суд је одбио предлог браниоца оптуженог да се одреди ново вештачење од стране вештака судско-медицинске струке др Љубише Божића из Београда на околност механизма настанка појединих повреда на телу оштећене приликом критичног догађаја. Наиме, суд је нашао да је такав предлог сувишан, имајући у виду вештачење које је обавио током овог поступка вештак др Владимир Срећковић и који је детаљно у свом усменом налазу и мишљењу одговорио на сва постављена питања управо у вези са механизмом настанка појединих повреда, па би одређивање новог вештачења на ове околности водило само одуговлачењу кривичног поступка.

Са наведених разлога суд је донео одлуку као у изреци пресуде на основу чл. 424 ЗКП-а

Записничар

Габријела Матић

Председник већа – судија

др Драган Обрадовић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба Апелационом суду у Београду у року од 15 дана од пријема отправка исте, а преко овог суда.

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
Кж2 815/20
23.4.2020. године
Београд

П Р И М Л Ђ Е Н О

29.04.2020

У ВИШЕМ СУДУ У ВАЉЕВУ

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Мирјане Поповић и др Миодрага Мајића, чланова већа, са вишим саветником – записничарем Тањом Славковић, у кривичном предмету против окривљеног **I** **B** због кривичног дела силовање у покушају из члана 178 став 2 КЗ у вези члана 30 КЗ, решавајући по жалби браниоца окривљеног **I** **B** – адвоката **A** **B**-**P** изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву К.бр.32/19 од 8.4.2020. године, у седници већа одржаној дана 23.4.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УВАЖАВАЊЕМ ЖАЛБЕ браниоца окривљеног **B** **B** – адвоката **A** **B**-**P** УКИДА СЕ решење Вишег суда у Ваљеву К.бр.32/19 од 8.4.2020. године и списи предмета **ВРАЋАЈУ** првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ваљеву К.бр.32/19 од 8.4.2020. године према окривљеном **I** **B** продужен је притвор који му је одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Ваљеву КПП.бр.21/19 од 18.8.2019. године, а који му се рачуна од 17.8.2019. године, када је лишен слободе и који по наведеном решењу према окривљеном може трајати до упућивања истог у установу за издржавање казне затвора на коју је осуђен неправноснажном пресудом Вишег суда у Ваљеву К.бр.32/19 од 8.4.2020. године, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у наведеној пресуди, из разлога прописаних одредбом члана 211 став 1 тачка 1 ЗКП.

Против наведеног решења жалбу је изјавила бранилац окривљеног **I** **B** адвокат **A** **B**-**I** из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијано решење преиначи и према

окривљеном укине притвор и истог пусти на слободу одмах.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 467 став 2 ЗКП, на коју није позивао странке, налазећи да њихово присуство не би било корисно за разјашњење ствари, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаним решењем и жалбом које је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

Жалба је основана.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног Б [REDACTED] Б [REDACTED] адвоката А [REDACTED] Ђ [REDACTED] -И [REDACTED] оспорава се законитост побијаног решења тако што се указује да првостепени суд у побијаном решењу није дао јасне разлоге који се тичу евентуалне могућности примене неке блаже мере за обезбеђење присуства окривљеног, а у циљу несметаног вођења овог кривичног поступка, при чему је суд пропустио да обраложи и своју одлуку због чега је и даље нужно продужење притвора према окривљеном.

Првостепени суд је донео одлуку као у изреци побијаног решења тако што је према окривљеном Б [REDACTED] И [REDACTED] продужио притвор из разлога прописаних одредбом члана 211 став 1 тачка 1 ЗКП уз образложење да је неправноснажном пресудом Вишег суда у Ваљево К.бр.32/19 од 8.4.2020. године оглашен кривим због извршења кривичног дела силовање у покушају из члана 178 став 1 КЗ у вези члана 30 КЗ, да је осуђен на казну затвора у трајању од 5 година. Надаље, првостепени суд изводи закључак да се окривљени на појаву сведока који су почели да вичу на њега у моменту док је вршио кривично дело на штету оштећене удаљио са лица места, отишао у правцу шуме, после тога, када је накнадно пронађен код куће и лишен слободе од стране овлашћених службених лица ПУ Ваљево због сумње да је попио гутљај пестицида, окривљени је одведен на преглед у општу болницу у Ваљево. Током прегледа док му је указивана помоћ због сумње да је попио гутљај пестицида искористивши тренутак када је у ординацији остао сам, без надзора полицијских службеника, окривљени је искочио кроз прозор ординације, дао се у бекство, након чега је после потраге од стране припадника интервентне полиције 17.8.2019. године у Ваљево у улици С [REDACTED] Ђ [REDACTED] лишен слободе и доведен у просторије ПУ Ваљево, па имајући у виду да је окривљени неправноснажном пресудом оглашен кривим за кривично дело за које је прописана казна затвора од 5 до 12 година, према закључку првостепеног суда, све наведене околности, као особите указују да и даље постоји опасност од бекства окривљеног, због чега је неопходно даље продужење притвора према окривљеном из разлога прописаних одредбом члана 211 став 1 тачка 1 ЗКП.

По оцени Апелационог суда у Београду, као другостепеног, основано се жалбом браниоца окривљеног И [REDACTED] Б [REDACTED] указује да је првостепени суд пропустио да јасне разлоге на основу којих закључује да се сврха обезбеђења присуства окривљеног за несметано вођење овог кривичног поступка за сада може обезбедити самом мером притвора, а не неком другом блажом мером, пропустивши при томе да цени одредбу члана 210 став 2 ЗКП којом је прописано да је дужност свих органа који учествују у кривичном поступку и органа који им пружају правну помоћ да трајање притвора сведу на најкраће неопходно време и да поступају са нарочитом хитношћу ако се

окривљени налази у притвору, као и одредбу члана 189 став 1 ЗКП која прописује да ће приликом одређивања мера из члана 188 ЗКП орган поступка водити рачуна да се не примењује тежа мера ако се иста сврха може постићи блажом мером. Имајући у виду наведено по оцени овог суда првостепени суд је приликом одлучивања пропустио да размотри могућност евентуалне примене неке од блажих мера за обезбеђење присуства окривљеног за несметано вођење овог кривичног поступка, поготово када се има у виду чињеница да је неправноснажном пресудом Вишег суда у Ваљеву К.бр.32/19 од 8.4.2020. године оглашен кривим и осуђен на казну затвора.

Како се за сада правилност и законитост побијаног решења није могла са сигурношћу испитати, то је исто уважавањем жалбе браниоца окривљеног **I** **Н** **Б** – адвоката **А** **Ђ** **Р** морало бити укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, првостепени суд ће поступити по примедбама Апелационог суда у Београду, као другостепеног, на које му је указано овим решењем, правилно и потпуно ће утврдити чињенично стање, при чему ће након поновне оцене свих релевантних околности у вези са даљим задржавањем окривљеног у притвору моћи да донесе правилну и на закону засновану одлуку, водећи при томе рачуна о одредби члана 210 став 2 ЗКП, као и одредби члана 189 став 1 ЗКП, те ће у поновном поступку размотрити могућност примене неке од блажих мера за обезбеђење присуства окривљеног за несметано вођење овог кривичног поступка, а након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Са свега напред изложеног, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци решења, сходно одредби члана 467 став 4 ЗКП.

Записничар-саветник
Тања Славковић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

